

NEDERLANDSCHE

STAATS-COURANT.

De prijs der Courant met het Bijblad is
voor het jaar; die van de Courant alleen f 25
en van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentie is 25 cents voor den
regel bij iedere plaatsing, buiten de regelgelden
en vriesporten.

ZONDAG 21 EN MAANDAG 22 JULIJ.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

Bij besluit van 18 Julij 1861, n°. 50, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, de benoeming van J. A. D. van der Poel, burgemeester van Arkel, tot secretaris dier gemeente, met Zijne goedkeuring te bekrachtigen.

Bij besluit van 18 Julij 1861, n°. 54, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, het door den gemeenteraad van Biervliet aan D. Bekaar, burgemeester en secretaris dier gemeente, op zijn verzoek, verleend eervol ontslag uit laatstgemelde betrekking, met Zijne goedkeuring te bekrachtigen.

Bij Koninklijk besluit van den 10den Julij 1861, n°. 53, is ten laste van den Staat een pensioen verleend aan mr. G. van Leeuwen, gewezen officier van justitie bij de arrondissements-regtbank te Alkmaar, ten bedrage van f 1833 's jaars, en aan J. J. Bulthuis, gewezen rijksveldwachter te Winschoten, ten bedrage van f 280 's jaars; aan eerstgenoemde op grond van artt. 3 en 43 en aan laatstgenoemde op grond van artt. 5 en 43 der wet van 9 Mei 1846 (Staatsblad n°. 24), zoo als zij is gewijzigd bij die van den 3den Mei 1851 (Staatsblad n°. 49).

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Bij beschikking van 18 Julij 1861 is aan de heeren Gebroeders Rath, A. Manders en J. L. Werner, allen te Veghel, tot weder opzegging, vergunning verleend voor eene schroefstoombootdienst tot vervoer van goederen en vee tusschen Veghel, Rotterdam en Schiedam.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

In sommige Duitsche en Fransche dagbladen is dezer dagen veel gesproken van eene toenadering tusschen Rusland en Oostenrijk, welke door bemiddeling van Pruissen tot stand scheen te zullen komen. Een half-officieel Wiener blad zegt thans, dat van zulk eene toenadering niet wel de rede kan wezen, om de eenvoudige reden dat er sinds lang geen eigenlijke spanning of verwijdering meer bestond: dat Rusland tot het wederdrukken van een eventuelen opstand in Polen geene hulp behoeft, dat er voor een of- en defensief verbond tusschen Oostenrijk en Rusland geene aanleiding bestaat, en dat in geval van nood die beide mogendheden, ook zonder voorafgaande afspraak, elkander ter zijde zouden staan.

NOORD-AMERIKA.

De New-Yorksche dagbladen brengen thans den tekst der boodschap welke de President Lincoln den 4den dezer aan het in buitengewone zitting zamengekomen Congres der Unie heeft gezonden. Hij zegt daarin onder anderen: "Thans wordt u door de uitvoerende magt aanbevolen de wettige middelen te verschaffen om den strijd kort en beslissend te maken, en daartoe minstens 400,000 man en 400,000,000 dollars ter beschikking des gouvernementes te stellen. Dat aantal manschappen is het tiende van het aantal weerbare personen in die gewesten alwaar klaarblijkelijk al de ingezetenen in krijgsdienst zouden willen treden; en de gemelde som is minder dan een drie en twintigste gedeelte der goederen der dergenen welke blijkbaar bereid zijn om alles op te offeren wat zij bezitten. Eene openbare schuld van zes honderd millioen dollars is thans, over de burgers hoofd voor hoofd omgeslagen wordende, eene geringere som, dan de bij onze revolutie aangegane schuld, waarmede wij uit den strijd tegen Engeland gekomen zijn; terwijl buitendien de algemeene rijkdom der lande in nog grootere mate is toegenomen, dan de bevolking. Het bestaan voorzeker thans voor een ieder even krachtige drangredenen om onze vrijheden te verdedigen, als destijds om ze te vestigen."

"Eene onverwijd verkregen goede uitkomst zal voor de wereld wel tien malen de aangevraagde manschappen en het aangevraagde geld waardig zijn."

"Van alle kanten vernemen wij feiten, welke ons de zekerheid geven dat de stoffelijke vereischten voor den strijd in overvloed voorhanden zijn: er is nog alleen maar de hand der wetgeving noodig om daaraan wettelijke bekrachtiging, en de hand der uitvoerende magt om daaraan behoorlijken vorm en werking te geven."

"Eene van de zaken, waarmede het gouvernement het meeste moeite heeft, is te zorgen dat het geen krijgsvolk in dienst neemt voor dat het in hunne behoeften kan voorzien. Kortom, het gouvernement zal door de natie worden gered, indien het zijne taak ook maar dragelijk vervult."

Opzettelijk en breedvoerig wordt in de boodschap, onder inroeping van de constitutie, de geschiedenis en den aard der zaak, de bewering bestreden dat elke van de vereenigde Staten regt heeft om, des goed

vindende, uit de Unie te treden en de verbindtenis op te zeggen. Hieruit wordt afgeleid, dat het hier geene afscheiding, maar in de daad eenen opstand van het Zuiden geldt.

Ook bewijst de boodschap, met aanvoering van feiten, dat de oorlog niet door het gouvernement, maar door de andere partij is aangevangen.

De President betwijfelt, of in de afgefallen Staten, Zuid-Carolina misschien alleen uitgezonderd, de meerderheid der stemgerechtigde burgers werkelijk voor de afscheiding is.

De boodschap besluit aldus: "Opdat er in het gemoed der menschen van goede trouw geene bezorgdheid kunne blijven bestaan omtrent het na het dempen des opstands door het gouvernement jegens de zuidelijke Staten te houden gedrag, acht de uitvoerende magt dienstig te verklaren dat zij voornemens is alsdan, gelijk altijd, de constitutie en de wetten als rigtsnoer te volgen, en dat zij alsdan denkelijk geene andere voorstelling, dan ik bij het aanvaarden mijner betrekking heb uitgesproken, zal hebben van de magt en den pligt der eedgenootschappelijke regering in verband met het regt van de onderscheiden Staten en van het volk overeenkomstig de constitutie. Zij wenscht het eedgenootschappelijke bestuur in stand te houden, opdat het bij voortdurende jegens allen worde gevoerd op dezelfde wijze, als het door deszelfs stichters gevoerd is."

"Dat is iets wat de getrouwe burgers overal van hun gouvernement mogen vorderen, en wat het gouvernement noch weigeren noch veronachtzamen mag. Zulks te geven is, zoo ver ik zien kan, geen dwang, noch verovering of onderwerping, in den waren zin dier woorden."

"Door de constitutie is bepaald, en door al de Staten is de bepaling aangenomen, dat de Vereenigde Staten aan elken Staat van de Unie eenen republikeinschen regeringsvorm waarborgen. Doch zoo een Staat wettiglijk uit de Unie kan treden, kan hij ook na de uittreding den republikeinschen regeringsvorm afleggen; de uittreding te beletten is dus een onmisbaar middel om de toegezegde waarborging gestand te doen. Wanneer nu een doel wettig is en tot pligt is gesteld, dan zijn ook de tot deszelfs bereiking onmisbare middelen wettig en pligtmatic."

"Met innig leedwezen heeft de uitvoerende magt zich in de verplichting gezien van hare bevoegdheid tot oorlog voeren gebruik te maken ter verdediging des gouvernementes. Zij moest of aan die verplichting voldoen, of het bestaan des gouvernementes prijs geven. Geenerlei dading van den kant van de dienaren der natie kon hier baten; ik wil niet ontkennen dat dadingen dikwerf nuttig zijn; maar geen op den volkswil berustend gouvernement zou lang kunnen stand houden na een antecedent, uit hetwelk zou voortvloeijen dat degenen, welke bij eene verkiezing de zegen hebben behaald, het gouvernement niet anders van dadelijke omverwerping kunnen redden, dan door toe te geven op het hoofdpunt waaromtrent het volk zich door de verkiezing heeft verklaard. Alleen het volk zelf, niet zijne dienaren, kan zonder gevaar zijne eigene beslissingen te niet doen."

"Als eenvoudig burger mogt de persoon, welke aan het hoofd der uitvoerende magt is geplaatst, 's lands instellingen niet laten sloopen; veel minder nog mogt hij zulks doen, wanneer hij daardoor ontrouw zou worden aan de groote en heilige taak, hem door een vrij volk toevertrouwd. Hij heeft begrepen, dat hij geene vrijheid had om terug te deinken, noch zelfs om de kansen van zelfbehoud bij de welligt volgende gebeurtenissen te berekenen."

"In het volle besef zijner groote verantwoordelijkheid heeft hij tot nog toe gedaan wat hij zijnen pligt achtte. Thans staat het aan u, naar uw eigen oordeel uwen pligt te vervullen. De uitvoerende magt hoopt van harte, dat uwe inzichten en besluiten met de hare zullen overeenstemmen, opdat aan al de getrouwe burgers, welke in de uitoefening hunner regten gestoord zijn geworden, het spoedige en volledige herstel dier regten overeenkomstig de constitutie worde verzekerd."

"Alzoo zonder arglist en met zuivere bedoelingen partij gekozen hebbende, behooren wij met vernieuwd vertrouwen op God voorwaarts te gaan, zonder beduchtheden welke manhaftige harten onwaardig zijn."

— Bij den aanvang dezer buitengewone zitting van het Congres zijn 40 senaatsleden en 159 afgevaardigden opgekomen. Wanneer het Congres voltallig is telt de Senaat 68, en het Huis van Afgevaardigden 237 leden.

Bij de eerste stemming tot verkiezing van eenen voorzitter van het Huis van Afgevaardigden stonden de heer Blair uit Missouri, en de heer Grow uit Pennsylvanie nagenoeg gelijk; bij de tweede stemming bekwam de laatstgemelde de vereischte meerderheid.

De heer Grow, welke door het Huis van Afgevaardigden te Washington tot voorzitter voor deze buitengewone zitting is gekozen, heeft in de rede, waarmede hij zijne betrekking aanvaardde, verklaard dat de in de Unie uitgebarsten opstand moest worden gedempt, wat het ook kosten mogt. Deze verklaring is van alle zijden der vergadering luide toegejuicht.

— Aan de Londensche effectenbeurs heeft de boodschap van den President Lincoln eenen ongunstigen invloed op de koersen gehad; zij gaf er nieuw voedsel aan de vrees dat in Noord-Amerika een hevige bur-

gerkrijg op handen is, en dat ook Englands handel en nijverheid daardoor grootelijks zullen worden benadeeld.

Doch naar het oordeel der Londensche Times is het niet onwaarschijnlijk, dat de buitengewone opofferingen en inspanning, welke de President van de getrouwe leden der Unie vergt, strekken zullen tot versterking der zucht naar een vergelijk, welke in het Noorden, inzonderheid onder de handeldrijvende volksklasse, veld schijnt te winnen.

De Londensche Morning Post maakt de opmerking, dat de som van vier honderd miljoen dollars, welke de President Lincoln voor den oorlog heeft aangevraagd, ruimschoots toereikend zou zijn om de slaven van de ingezetenen der zuidelijke Staten vrij te koopen, en daarmede de hoofdoorzaak van den onzaligen burgerkrijg weg te nemen.

ITALIE.

Het berigt, dat de sterkte van het Fransche legercorps, hetwelk in den Kerkelijken Staat gelegerd is, eerlang zou worden verminderd, wordt door ministeriele dagbladen van Parijs tegengesproken met verklaring dat de sterkte van dat corps geene verandering zal ondergaan.

— Het officiele blad van het Pauselijke gouvernement behelst in zijn nummer van den 12den dezer de volgende mededeeling: „Het heeft het kapittel van Santa Maria Maggiore innig bedroefd, dat er in zijnen schoot een persoon was geweest, die, in de laagste buitenporigheden vervallende, een onlangs door hem uitgegeven geschrift besloot met den wensch dat Victor Emanuel de kroon des Romeinschen rijks van het altaar van Sint Pieter kwam nemen en zich op het hoofd zetten. Wegens dat feit heeft het kapittel zich verplicht geacht onverwijld uit zijn midden eene deputatie te kiezen om den Heiligen Vader zijne verknootheid en getrouwheid te gaan betuigen en zijnen afkeer van de hatelijke oordeelvellingen en verfoeilijke beginselen van den kanunnik Liverani. Op den eersten dag dezer maand heeft Zijne Heiligheid de betuigingen, welke die deputatie de eer had uit naam van allen over te brengen, welwillend gelieven te ontvangen. De Heilige Vader heeft aan de deputatie de verzekering gegeven, dat hij voldoen zou aan het verzoek van het kapittel om wegens dat feit buitengewone beschikkingen te nemen.”

— Toen de Koning van Napels de wijk in Gaëta nam, zond hij, gelijk men weet, het meerendeel van de hem getrouw gebleven troepen, en wel omstreeks 25,000 man infanterie, cavalerie en artillerie, met hunne wapenen en volle uitrusting naar het Pauselijke grondgebied, dewijl daarvoor in de vesting geene plaats was. Die troepen werden in den Kerkelijken Staat door de Franschen ontwapend, onder verklaring dat hunne wapenen en uitrusting voorloopig door hen in bewaring zouden worden gehouden en later zouden worden uitgeleverd aan die partij welke bevonden zou worden daarop regt te hebben. Thans berigt het katholieke Journal de Bruxelles, dat die voorwerpen, bestaande in 45 kanonnen, 20,000 geweren en bajonetten, 30,000 sabels, 5,000 pistolen enz., eindelijk door de Fransche overheid aan het Pauselijke gouvernement zijn uitgeleverd en door hetzelfde behouden zullen worden tot gedeeltelijke vergoeding van de kosten, welke het in der tijd heeft moeten maken om de Napelsche troepen op zijn grondgebied te onderhouden en hen vervolgens naar hun land terug te brengen.

— Blijkens de jongste berichten uit Turyn werd aldaar vrij algemeen verzekerd, dat Garibaldi zich door de bewegingspartij, en vooral door den aandrang van Hongaarsche uitgewekenen, had laten overhalen om het eiland Caprera te verlaten en zijn verblijf, althans vooreerst, te Genua te nemen.

Het officiele dagblad van het Sardinsche gouvernement, de jongste berichten uit de Napelsche gewesten mededeelende, zegt dat de struikrovers er overal door de troepen en de nationale garde levendig worden vervolgd; dat nabij Avellino 864 banditen zich hebben overgegeven; dat de provincie Capitanata geheel van hen verlost is, en dat Avellino en de provincie Basilicata in rust zijn.

ENGELAND.

Een Londensch dagblad hetwelk inzonderheid aan de zaken van het verre Oosten is gewijd, de London and China Telegraph, zegt, dat de zaak der halfmaandelijksche gelegenheid tot briefwisseling met China (welke door de Engelsche postadministratie dezer dagen is opgeheven en door eene maandelijksche brievenmaal tusschen Calcutta en China is vervangen) zoo goed als afgedaan is, en dat er dienaangaande is besloten het port met de helft te vermeerderen. Het blad geeft dit berigt als eene mededeeling van bevoegde zijde.

TURKIJE.

De Londensche Morning Post prijst de eerste handelingen van den nieuwen Sultan, en berigt daarbij, dat Riza Pascha, de afgezette minister van oorlog, in arrest is geplaatst, onder bepaling dat hij zijne vrijheid dan eerst zal terug erlangen wanneer hij volledige rekening van de door hem in zijne ambtsbetrekking verordende uitgaven zou hebben gedaan. Daar Riza weinig of geene aantekeningen van de uitgaven van zijn departement had gehouden, zou hij wel niet in staat zijn om de voorwaarde, waaronder hij de vrijheid terug erlangen kon, te vervullen.

BELGIE.

Het bevestigt zich, dat al de leden van den gemeenteraad van Brussel, even als de burgemeester en de schepenen, hunne betrekking hebben neêrgelegd, omdat het gouvernement zijne bekrachtiging weigert aan de door het stedelijke bestuur, na magtiging van den raad, met de bankiershuizen Rothschild en Oppenheim aangegane geldleening van 18,440,000 francs. Zij meenen; zegt de Indépendance, dat het gouvernement aan hun zedelijk gezag eenen slag heeft toegebracht door gebruik te maken van zijn erkend en onbetwistbaar regt om zijne bekrachtiging aan dat besluit van het gemeentebestuur te onthouden, en zij willen daarom de uitspraak der kiezers in het geschil tusschen hen en het gouvernement inroepen.

Aan de zijde des gouvernements wordt volgehouden dat de aangegane geldleening, door de daaraan verbonden aflossing met groote premie van uit te loten aandeelen, al te veel den aard eener loterij had. Wel heeft de Belgische wetgeving, de loterijen in het algemeen verbiedende, eene uitzondering gemaakt voor de geldleeningen met premien, wanneer de uitgegeven schuldbrieven rente dragen; maar de regering meent dat het aan geldleeningen verbonden kansspel, naar den geest der wet, binnen zekere grenzen beperkt moet blijven; en zij is hierin te schroomvalliger,

dewijl zij aan geene andere gemeente zou kunnen weigeren eenmaal aan de hoofdstad des lands zou hebben vergund.

De bevolking der hoofdstad schijnt in deze zaak algemeen op de zijde van haar bestuur en tegen het gouvernement te zijn. Althans wel ook door organen des gouvernements de herkiezing van al de afgetrokken raadsleden waarschijnlijk geacht.

NASCHRIFT.

LONDEN, 20 Julij. Gisteren avond heeft in het Lagerhuis de kondigde interpellatie plaats gehad over de quaestie van den afvoer van het eiland Sardinie aan Frankrijk. Lord John Russell heeft geantwoord dat de ernstige gevolgen, welke eene poging tot het inkomen van Sardinie onvermijdelijk zou na zich slepen, Frankrijk wel zou verhinderen om daaraan te denken. Ten overvloed had hij omtrent onderwerp inlichtingen van het Fransche gouvernement gevraagd, hetwelk met eene stellige ontkentis van het bestaan van eenig plan van aard geantwoord heeft. Overigens blijft Engeland te dien opzichte waakzaam. Lord Hardwicke vroeg mededeeling van de in 1832 tusschen Engeland en Rusland gevoerde correspondentie over Polen. Lord Wodehouse antwoordde dat de Regering geen bezwaar tegen die mededeeling, en dat Engeland steeds het regt van Polen op eene constitutie had dedigd. De lords Ellenborough en Malmesbury legden groote belangstelling voor Polen aan den dag.

PARIJS, 20 Julij. De Moniteur behelst een rapport aan den Koning omtrent den uitslag der inschrijving voor de nieuwe zoogenaamde de 20-jarige obligatiën. Daaruit blijkt dat het bedrag der inschrijvingen der gevraagde som oneindig verre overtreft, en dat dus deze maat volkomen gelukt is. Volgens het rapport levert de inschrijving, door de belangrijke der aangeboden kapitalen en door den ijver van het publiek om in te schrijven, een schitterend bewijs op van de finaliteit der kracht des lands, en van het vertrouwen hetwelk het keizerlijke gouvernement inboezemt.

PARIJS, 20 Julij. Dezen nacht is het magazijn der decorationen der groote opera in de asch gelegd. Al de decorationen zijn vernield, schade is zeer belangrijk.

WIEN, 20 Julij. Volgens de Pesther Lloyd zullen de generaals Apponyi en Mailath vooreerst hunne betrekkingen behouden. De benoemde hofkanselier Forgacz heeft verklaard in den nationalen overeenkomstig de constitutie te zullen handelen. Er wordt eene commissie laire aan de Obergespanne gereed gemaakt om ze tot eendragtige samenwerking in den constitutionelen zin uit te noodigen.

MADRID, 20 Julij. De Correspondencia verzekert dat de heer Berner op zijnen post van gezant bij Koning Frans II terugkeert.

De aanvoerder der opstandelingen van Loja is ter dood gebracht, zijn geene andere doodvonnissen te dier zake uitgesproken.

TURYN, 19 Julij. Volgens berigt uit Napels heeft de generaal Cialdini bevel gegeven om vrijwilligers aan te werven en 15,000 man nationale garde mobiel te maken. Vele gewezen officieren van Garibaldi hebben hunne diensten aangeboden.

Het gerucht dat Garibaldi Caprera zou verlaten hebben wordt ontkend gesproken.

Heden avond wordt door de zorg van den gemeenteraad eene plechtige serenade aan den generaal Fleury gebracht.

TURYN, 20 Julij. De Opinione zegt dat dépêches uit Parijs de bevestiging, dat Rusland met het oog op verwickelingen ter zake van Polen eene toenadering tot de andere Noordsche mogendheden zou maken.

De Opinione bevestigt dat de minister van finantien vele aanbiedingen ter zake van de nieuwe leening ontvangt, en dat men aan het totkomen derzelve niet twijfelt. De prijs van uitgifte is nog niet bekend.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

's GRAVENHAGE, den 20sten Julij 1861.

Een bijvoegsel tot deze courant behelst een verslag van het door de Tweede Kamer der Staten-Generaal in hare zitting van heden goedgekeurde omtrent het wets-ontwerp betreffende de nationale milisie.

Wij zijn door het Departement van Finantien in de gelegenheid gesteld tot de mededeeling van het op de vierde bladzijde dezer geplaatste Overzicht van de opbrengst der middelen in de maand Juli 1861.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

Julij.	Rivieren	Waarnemingspunten.	Rivierhoogte		Tijdstip.	In de maand Juli 1861.
			boven of beneden Amst. peil.	boven of beneden de nul der oude schaal.		
20	BOVEN-RHJN.	Kewlen,	+ 39.00	+ 3.15	8 ure	
19	WAAL.	Nijmegen,	+ 9.32	+ 3.10	8 "	
19	NEDER-RHJN.	Arnhem,	+ 9.38	+ 2.47	8 "	
19	GELDESCHE IJssel.	Westervoort,	+ 9.85	+ 2.48	8 "	
20		Maastricht, (brug)	+ 42.70	+ 0.50	8 "	
20	BOVEN-MAAS.	Maastricht, (hoofdsluis)	+ 42.08	"	8 "	
19		Grave,	+ 5.95	+ 1.10	8 "	
19	NIEUWE MAAS.	H. W. Brielle,	+ 0.96	"	12 u. 30 m.	0.6
		L. W.	- 0.42	"	8 u. 0 m.	0.2

ADVERTENTIE.

MINISTERIE VAN OORLOG.

De Audientie van den Minister van Oorlog zal op Dingsdag den 28sten Julij aanstaande niet plaats hebben.

MINISTERIE VAN MARINE.

De Minister van Marine, van voornemen zijnde, op den 5den Augustus 1861, onder zijne nadere goedkeuring, te doen aanbesteden de levering van:

- 2600 Ned. Kan Jenever, met accijns;
- 2600 " " Idem, zonder accijns;
- 3600 " Pond gewoon Zout;
- 3800 " " Koffij;
- 2800 " " Suiker en
- 3000 " " Rijst.

verengt ter kennis van de gegadigden, dat de biljetten van inschrijving, zegeld papier geschreven, vóór of uiterlijk op den 5den Augustus aanstaande, des voormiddags vóór twaalf ure, vrachtfrij aan het Departement van Marine te 's Gravenhage zullen behooren te zijn bezorgd, en dat de bestekken, in schriftelijken, waarvoor de gegadigden worden zijn, voormelde leveringen, op de bij de bestekken van Aanbesteding omschreven voorwaarden, per 100 Ned. ponden, of per 100 Ned. ponden aan te nemen; voorts duidelijke opgaven van de namen, voornamen en woonplaatsen der inschrijvers en van hunne borgen; en dat in voorschreven biljetten geene bij-conditions mogen vervat, noch doorhalingen of schriftdelingen gedaan zijn;

zoodanige inschrijvingsbiljetten, welke niet aan de hiervoren opgegeven vereischten voldoen, of welke niet door de inschrijvers ondertekend zijn, van de mededinging uitgesloten en dus ter zijde gelegd zullen worden;

dat de bestekken, waarnaar de voormelde Aanbesteding zal geschieden, op den 5den af, dagelijks (Zondagen uitgezonderd), van 10 ure des morgens tot 4 ure des namiddags, voor de gegadigden ter lezing liggen ter Secretarie van het Departement van Marine te 's Gravenhage, aan de Bureaux van de Directie der Marine te Amsterdam en te Vlissingen, alsmede ter Griffien van de Heeren Commissarissen des Konings in de provincien Friesland, Gelderland en Noordbrabant en het Hertogdom Limburg, en dat de Monsters, volgens welke het Zout, de Koffij, de Suiker en de Rijst moeten geleverd worden, ter bezigtiging voorhanden zijn aan het Departement van Marine te 's Gravenhage, en bij de Directie der Marine te Amsterdam, en eindelijk;

dat het Vaatwerk, waarin de levensmiddelen moeten geleverd worden, aan bezigtigd worden aan het Magazijn van Levensmiddelen voor de Marine te Amsterdam, voor soever van dat Vaatwerk modellen bestaan te 's Gravenhage, den 20sten Julij 1861.

De Minister voornoemd,
W. J. C. HUYSEN VAN KATTENDIJK.

Op Zaterdag, den 3den Augustus 1861, des middags ten 12 ure, zal door den Ondergeteekende, ten behoeve der Garnizoens-bakkerij te Middelburg, te zijnen Burele (Brusselsche Straat, n°. 1941), onder nadere goedkeuring van het Ministerie van Oorlog, in het openbaar worden aanbested de levering van:

- 1° Last Rhijn-tarwe, wegende minst. 76 Nederl. pond. per Mud;
- " Zeeuwsche Tarwe, " " 78 " " "
- " Inlandsche of blanke Pruissische Rogge, wegende minstens 72 Nederlandsche ponden per Mud.

De voorwaarden dezer Aanbesteding liggen ter lezing in genoemd Magazijn des morgens van 9 tot 12 ure.

Op Dinsdag van het inschrijvingsbiljet en de in te zenden Monsters moeten van hetzelfde Merk voorzien zijn.

Middelburg, den 19den Julij 1861.

De Militaire Onder-Intendant der 1ste klasse,
VAN HERS.

OPENBARE AANBESTEDINGEN.

De Eerstaanwezende Ingenieur te 's Bosch zal, onder nadere goedkeuring van den Minister van Oorlog, in het openbaar Aanbesteden:

- 1° het herstellen van een gedeelte der St. Janspoort te 's Bosch;

Op prijstarief.

2° het herstellen van Bekleedingsmuren der Citadel te 's Bosch. Deze Aanbestedingen zullen geschieden op Dingsdag, den 28sten Julij 1861, des morgens ten elf ure, in het Café Restaurant bij L. Cordens te 's Bosch, alwaar van den 16den Julij de Bestekken zullen liggen. Inlichtingen kunnen verkregen worden bij den Eerstaanwezenden Ingenieur te 's Bosch.

De gedrukte Bestekken van deze werken zullen van den 16den Julij 1861, bij de heeren Lutkie en Cranenburg, Boekhandelaars te 's Bosch voorwaardelijk verkrijgbaar zijn.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

In den jare 1800 een en zestig, den achttienden Julij, ten verzoeken van Anna Maria Koenen, zonder beroep, Weduwe van en in gemeenschap van goederen gehuwd geweest met Joannes Bernardus Oudenhooven, wonende binnen deze stad in de Engelsche Steeg, en deze woonplaats kiezende ten kantore van den door haar gestelden Procureur Johannes Gerardus Kuhn, op de Raamgracht, n°. 553, alhier; en uit krachte van een Vonnis door de Arrondissements-regtbank te Amsterdam, eerste Kamer, den zeven en twintigsten Mei laatsleden 1861, behoorlijk geregistreerd, heb ik Johannes Samuel Stadig, Deurwaarder bij de Arrondissements-regtbank te Amsterdam, wonende aldaar, in de Spiegelstraat bij de Kerkstraat, n°. 49, hebbende nog geen patent ontvangen, ten derden en laatssten male Gedagvaard:

Maria Catharina Groothuys, gedivorceerde echtgenoot van Leonardus

Oudenhooven en Jacobus Groothuys, kinderen van wijlen Johannes Groothuys; beiden laatst gewoond hebbende te Amsterdam, doch thans afwezig en gevolgelijk mijn exploit doende bij aansluiting aan het Huis der Gemeente te Amsterdam en aan de Vergaderzaal der gemelde Regtbank, mitsgaders bij plaatsing in de *Nederlandsche Staats-courant* als daartoe bij de na te melden beschikking aangewezen,

Om na verloop van drie maanden na heden en alzoo op Dingsdag den twee en twintigsten October aanstaande, des morgens ten elf ure, te verschijnen ter Teregtzitting van de eerste Kamer der Arrondissements-regtbank te Amsterdam, gehouden wordende in het Gerechtsgebouw op de Prinsengracht aldaar; — ten einde:

aangezien de beide Gedaagden als eenige kinderen van wijlen Johannes Groothuys bij plaatsvervulling huns Vaders te zamen voor een vijfde gedeelte zijn gebleven mede-ertgenamen van derzelver Oom en Moei Bernardus Groothuys en Cornelia Josina Heere, in der tijd echtelieden, gewoond hebbende en overleden te Amsterdam;

aangezien het aan den tweeden Gedaagde uit dien Boedel opgekomen Erfdeel bij de Acte van Scheiding, den negentienden Julij 1800 negen voor den Notaris Jacob Olati en getuigen te Amsterdam gepasseerd, aan des Gedaagden toenmalige Voogden Gerrit ten Dam en Ignatius van Ogtrop is toegescheiden en aanbedeeld, zonder dat hij Gedaagde, die destijds reeds afwezig was en uit hoofde zijner toenmalige minderjarigheid geen volmagt tot het waarnemen zijner zaken en belangen heeft kunnen achterlaten, noch ook ooit of immer iets van zich heeft doen hooren;

aangezien de Gedaagdesse, na in den jare 1800 negen gedivorceerd te zijn, zich kort daarna mede van hier heeft verwijderd, zonder eene volmagt achter te laten of ook op eenige andere wijze in de waarneming harer belangen voorzien te hebben, en ook zij Gedaagdesse sedert niets van zich heeft doen hooren, of in weerwil van alle daartoe aangewende pogingen eenig narigt van haar is ontvangen;

aangezien der Eischeresse Echtgenoot Joannes Jacobus Oudenhooven, is geweest een Zoon en eenig Kind der Gedaagdesse Maria Catharina Groothuys, door genoemden Leonardus Oudenhooven aan haar in Huwelijk verwekt, en als zoodanig krachtens de gemeenschap van goederen, waarin zij Eischeresse is gehuwd geweest, belang heeft het Regtsvermoeden van Overlijden te provoceren, zoowel van hare Behuwdmoeder de Gedaagdesse Maria Catharina Groothuys, als van haren Behuwdoom den Gedaagde Jacobus Groothuys, en tot dat einde aan gemelde Regtbank heeft verzoekt de Gedaagden bij openbare Dagvaarding te doen oproepen, opdat ingeval van niet-verschijning door de Regtbank worde verklaard, dat er ten aanzien der Gedaagdesse Maria Catharina Groothuys, gedivorceerde Echtgenoot van Leonardus Oudenhooven, en van Jacobus Groothuys, Regtsvermoeden van Overlijden bestaat sedert den een en dertigsten December 1800 negen, met veroordeeling van de Gedaagden in de kosten ten deze gevallen;

aangezien de Eischeresse krachtens de op dit verzoekschrift verleende beschikking, de Gedaagden bij behoorlijk geregistreerde Exploiten van mij Deurwaarder op den voet en de wijze bij die beschikking voorgeschreven, heeft doen Dagvaarden om op Dingsdag den achttienden December 1800 zestig en den veertienden Mei 1800 een en zestig, ter teregtzitting van gemelde Regtbank, van zijn aanwezen te doen blijken, doch dat de Gedaagden, ten dage dienende, niet zijnde verschenen, van die niet-verschijning aan de Eischeresse is verleend Acte en zij bij het in den hoofde dezes gemelde Vonnis is gemagtigd tot het doen dezer derde en laatste openbare Dagvaarding,

Mitsdien ten dage dienende, hetzij in persoon of door iemand van hunnentwege van hun aanwezen behoorlijk te doen blijken, met verklaring dat bij gebreke van de Gedaagden om, hetzij in persoon, of door iemand van hunnentwege van hun aanwezen te doen blijken, door de Eischeresse op haren bij voormeld verzoek gedanen eisch zal worden regt gevraagd en door de Regtbank beslist zooals zal worden bezonden te behooren.

En heb ik Deurwaarder, Exploit doende als gezegd is, nog ten behoeve van elk der Gedaagden gelaten afschrift dezes aan den Edel Achtbaren Heer Officier van Justitie bij gemelde Regtbank, die ten blijke daarvan het oorspronkelijk met gezien heeft geteekend.

De kosten in debet zijn f 8.90⁵.

Sal . . . f 6.50

J. S. STADIG, Deurwaarder.

Vac . . . 1.20

Gezien en afschrift overgenomen door ons Officier

Verschot . . . 1.20⁵

van Justitie bij de Arrondissements-regtbank te

Amsterdam, den 18den Julij 1861. (get.) Johan C.

f 8.90⁵ Bijleveld, Subst.

[Kosteloos.]

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

ZATERDAG 20 JULIJ 1861.

Amsterdam.

	pCt.			
NEDERL. Werkelijke Schuld.	2 1/2	63 5/8	63 3/4	—
Dito dito	3	—	—	—
Dito dito	4	98 15/16	—	—
Handel-maatschappij	—	—	—	—
SPANJE	1 3/4	42	42 3/16	42
Binnenlandsche nieuwe	3	47 1/16	—	—
PORTUGAL, oude	3	—	—	—
RUSLAND, oude	5	—	—	—
Nieuwe	5	—	—	—
Hope	4	76 3/4	—	—
Stieglitz	4	76	—	—
Dito, 5de serie	5	—	—	—
Dito, 6de serie	5	95 1/8	—	—
Leening 1860	4 1/2	89 3/4	—	—
OOSTERLIJK, Metalliek	5	46 1/2	46 7/8	46 5/8
Dito	2 1/2	24 1/2	—	—
Zilveren	5	69 5/8	—	—
Nationalen	5	54 15/16	55 1/16	54 15/16

LONDEN, Consols.	89 3/4	ANTWERPEN, Metalliek.	58
Spanje	—	Spanje	—
PARIS, Fr. rente	67.75	WEENEN, Metalliek.	68.60
Spanje	49 1/8	Wissel Londen.	188.75

OVERZIGT van de opbrengst der Middelen (hoofdsom en opcenten) over de maand Junij, afzonderlijk en vereenigd met die der vorige maanden van 1861, in vergelijking gebracht met de raming van dat en de opbrengst over dezelfde tijdvakken van 1860.

BENAMING DER M I D D E L E N.	Bedrag der raming.	1/12 der raming.	Opbrengst over de maand Junij 1861.	Opbrengst over de maand Junij 1860.	6/12 der raming.	Opbrengst over de zes eerste maanden van 1861.	Opbrengst over de zes maanden van 1860.
<i>Directe Belastingen.</i>							
Grondbelasting	f 10,338,250.00	f 861,520.83	f 759,075.43	f 787,401.06	f 5,169,124.98	f 5,919,761.73	f 5,890,735.00
Personeel	6,978,000.00	581,500.00	79,472.65	81,627.71	3,489,000.00	2,118,198.37	2,012,335.00
Patenten	2,803,200.00	233,600.00	95,584.35	66,566.59	1,401,600.00	985,648.69	908,600.00
Regt op de mijnen	1,380.00	115.00	"	"	690.00	"	"
Totaal	f 20,120,830.00	f 1,676,735.83	f 934,096.44	f 935,595.36	f 10,060,414.98	f 8,968,608.80	f 8,811,735.00
<i>In- en uitgaande regten en scheepvaartregten.</i>							
Regten op den in- en uitvoer	f 3,277,000.00	f 273,083.33	f 317,044.26	f 283,112.03	f 1,633,499.98	f 2,010,605.40	f 1,884,445.00
Scheepvaartregten	750,000.00	62,500.00	87,200.98	91,308.36	375,000.00	390,724.92	426,495.00
Vuur-, ton- en bakengelden	300,000.00	25,000.00	32,700.81	31,004.23	150,000.00	153,850.40	154,250.00
Formaatzegel	9,384.00	782.00	888.09	797.96	4,692.00	5,385.66	5,210.00
Totaal	f 4,336,384.00	f 361,365.33	f 437,834.14	f 406,222.58	f 2,168,191.98	f 2,560,566.38	f 2,420,440.00
<i>Accijnzen.</i>							
Suiker	f 2,000,000.00	f 166,666.67	f 86,110.57	f 141,178.82	f 1,000,000.02	f 1,021,821.43	f 1,111,111.11
Wijn	1,200,000.00	100,000.00	109,488.87	125,825.15	600,000.00	606,897.18	688,541.67
Binnenlandsch gedistilleerd	5,520,000.00	460,000.00	484,586.49	472,979.04	2,760,000.00	2,494,939.16	2,217,840.00
Buitenlandsch gedistilleerd	252,000.00	21,000.00	12,041.47	18,104.68	126,000.00	119,694.70	120,416.67
Geslagt	1,380,000.00	115,000.00	61,115.03	81,474.41	690,000.00	569,254.90	587,716.67
Zout	2,520,000.00	210,000.00	207,245.09	188,319.70	1,260,000.00	1,002,818.56	1,045,000.00
Zeep	1,260,000.00	105,000.00	113,308.47	115,165.09	630,000.00	614,695.19	620,416.67
Bieren en azijnen	500,000.00	41,666.66	42,216.51	48,166.93	249,999.96	241,232.70	265,416.67
Steenkolen	1,250,000.00	104,166.67	114,029.41	95,575.35	625,000.02	877,614.03	704,666.67
Turf	1,640,000.00	136,666.66	65,463.87	56,803.08	819,999.96	1,392,270.36	1,358,333.33
Totaal	f 17,522,000.00	f 1,460,166.66	f 1,295,555.82	f 1,343,092.28	f 8,760,999.96	f 8,941,238.23	f 8,620,000.00
<i>Waarborg en belasting der gouden en zilveren werken.</i>							
Belasting	f 244,000.00	f 20,333.33	f 24,520.32	f 23,719.95	f 121,999.98	f 130,487.69	f 125,700.00
Essaailoon	1,000.00	83.34	176.08	162.65	500.04	929.94	2,700.00
Totaal	f 245,000.00	f 20,416.67	f 24,696.40	f 23,882.60	f 122,500.02	f 131,417.63	f 128,400.00
<i>Indirecte belastingen.</i>							
Zegelregten	f 2,001,000.00	f 166,750.00	f 169,133.31	f 176,587.69	f 1,000,500.00	f 1,005,454.95	f 1,004,000.00
Registratieregten	5,865,000.00	488,750.00	433,575.06	425,015.88	2,932,500.00	2,299,200.29	3,183,416.67
Hypotheekregten	483,000.00	40,250.00	34,659.46	43,480.45	241,500.00	245,595.59	292,416.67
Regt van successie en van overgang bij overlijden	4,140,000.00	345,000.00	250,704.79	432,639.72	2,070,000.00	1,523,154.54	2,852,666.67
Totaal	f 12,489,000.00	f 1,040,750.00	f 888,072.63	f 1,127,723.75	f 6,244,500.00	f 5,773,405.37	f 6,332,500.00
Posterijen	f 1,800,000.00	f 150,000.00	f 180,928.02	f 175,626.30	f 900,000.00	f 1,015,163.93	f 990,000.00
Staatsloterij	f 400,000.00	f 33,333.34	"	"	f 200,000.04	f 273,811.50	f 274,000.00
Loodsgelden	f 683,000.00	f 56,916.67	f 79,451.86	f 67,645.41	f 341,500.02	f 316,411.26	f 327,200.00
Totaal generaal	f 57,596,214.00	f 4,799,684.50	f 3,840,685.32	f 4,079,788.29	f 28,798,107.00	f 27,980,618.12	f 28,404,500.00

SPLITSING van de opbrengst der directe belastingen over de zes eerste maanden van 1861.

D I E N S T J A R E N.	Grond- belasting.	Personeel.	Patenten.	Regt op de mijnen.	Totaal.
1859	292.11	22,334.32	8,652.76	"	31,279.19
1860	158,654.81	2,061,875.39	905,014.12	"	3,125,544.32
1861	5,760,814.81	28,988.65	21,976.80	"	5,811,780.26
Totaal	f 5,919,761.73	f 2,113,198.37	f 985,648.69	"	f 8,968,608.80

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

's GRAVENHAGE, den 20sten Juli 1861.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn de beraadslagingen over het wets-ontwerp op de nationale militie voortgezet.

De vergadering nam, volgens het vroeger dienaangaande genomen besluit, het eerst in behandeling art. 10, luidende:

„Hij, die op den 1sten Januarij van het jaar zijn 19de jaar was ingetreden, maar zijn 40ste niet had volbragt, wordt niet tot het aangaan van een huwelijk of van eene verbindtenis tot uitoefening van de buitenlandsche zeevaart toegelaten, erlangt geen paspoort voor het buitenland noch voor 's Rijks overzeesche kolonien en bezittingen, dan na te hebben bewezen, tot op het tijdstip van de aangifte tot het aangaan van een huwelijk of van eene verbindtenis voor de buitenlandsche zeevaart of van de aanvraag om paspoort, zijne pligten ten aanzien van de militie te hebben vervuld of tot geene dienst bij de militie gehouden te zijn of geëxempt te zijn.

„Op de bij de militie ingelijfden zijn bovendien de artt. 126, 127, 134, 135 en 137 toepasselijk.”

Hiervoor sprak de heer Blussé van Oud-Alblas. Hij betoogde dat dit en het volgende art. 11, luidende:

„Hij, die voor de militie is ingeschreven en nog voor de dienst kan worden opgeroepen, wordt niet tot het aangaan van eene verbindtenis tot uitoefening van de buitenlandsche zeevaart toegelaten, erlangt geen paspoort voor het buitenland noch voor 's Rijks overzeesche kolonien en bezittingen, dan nadat ten minste een ter beoordeeling van Onzen commandant in de provincie, waar de inschrijving is geschied, genoegzaam goed ingezet en zich als borg heeft verbonden, dat de ingeschrevene de dienst, zoo noodig, door een ander zal doen waarnemen.”

De heer van Hoëvell bezwaard waren, kunnende deze bij aanneming van art. 11 gaf aan het slot eene soort van uitweg, die echter zoo goed als onmogelijk was te beschouwen, daar de onzekerheid bestond wie voor den jongen zeeman borg zou willen stellen. Mogten de artt. 10 en 11 aangenomen worden dan zou dit ten nadeele van den zeemansstand wezen.

De heer van Hoëvell zeide zich niet te kunnen vereenigen met de in dit artikel opgenomen bepalingen omtrent de paspoorten, die hij wilde gewijzigd zien in het belang van de Nederlanders die zich naar het buitenland of Indië wilden begeven. De weglating der betrokken woorden was hij dus wenschelijk. Dit kon geen bezwaar opleveren, ook niet omtrent de kolonien en bezittingen van het Rijk, daar de regeling van onderwerp bij Koninklijk besluit had plaats gehad, en ook dit onderdeel daarin kon opgenomen worden, zoo dit noodig mogt wezen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken zeide dat nu geen sprake was van het stelsel van paspoorten was, maar alleen van de vraag of paspoorten zouden worden uitgereikt aan hen die aldus de verplichtingen omtrent de nationale militie zouden kunnen ontduiken. Wat de paspoorten voor de overzeesche bezittingen betrof, hierin was niets strijdigs met de bestaande voorschriften nopens het afgeven van dergelijke stukken.

Hij opzigt tot de opmerkingen van den heer Blussé van Oud-Alblas herinnerde hij wat dienaangaande bij de behandeling van art. 127 was voorgevallen. Nam men de artt. 10 en 11 niet aan, dan zou men de overzeesche uitlokken door verwijdering der verplichtingen omtrent de nationale militie te ontduiken.

De heer Wintgens zeide ook van gevoelen te zijn dat het paspoortenstelsel eind nabij was. Reeds waren er verscheiden rijken waar men paspoorten gevraagd werd; in Nederland wel. Hij wenschte dat hier niet ongepraedjudiceerd te laten, en drukte den wensch uit dat artikel wierden weggelaten de woorden »erlangt geen paspoort voor het buitenland, noch voor de overzeesche kolonien en bezittingen». Aldus zou men een initiatief nemen tot afschaffing van het paspoortenstelsel.

De heer Blussé van Oud-Alblas beantwoordde den Minister van Binnenlandsche Zaken, en toonde dezen aan dat de uit art. 127 geputte reden hier niet opging. Wel verre dat plaats zou hebben wat de Minister van Binnenlandsche Zaken vreesde, dacht hij dat de uit dit artikel voortspruitende onzekerheid er toe leiden zou om het getal zeevaardigen op jeugdigen leeftijd te vermeerderen.

De heer van Hoëvell zeide zich met de antwoorden des Ministers niet te willen verzoenen. Als de door hem bestreden woorden uit de artikel vielen, zou daaruit niet het minste bezwaar ontstaan. Om het doel te bereiken deed hij het voorstel om uit het artikel weg te nemen de woorden: »of van eene verbindtenis tot uitoefening van de buitenlandsche zeevaart», verder de woorden: »erlangt geen paspoort voor het buitenland, noch voor 's Rijks overzeesche kolonien en bezittingen», vervolgens de woorden: »of van eene verbindtenis voor de buitenlandsche zeevaart of van de aanvraag om paspoort», alsmede de laatste alinea.

De heer Wintgens stelde van zijne zijde voor, weg te laten de woorden: »erlangt geen paspoort voor het buitenland, noch voor 's Rijks overzeesche kolonien en bezittingen», verder de woorden: »of van de aanvraag om paspoort», alsmede de laatste alinea.

De heer van Zuylen van Nyevelt was ook voor de afschaffing van het paspoortenstelsel, en deze zou reeds hebben plaats gehad, indien zij bij Koninklijk besluit had kunnen geregeld worden; dan dit kon niet geschieden dan met verandering van de wetten op de vreemdelingen en het zegel.

De heer Idzerda herinnerde aan de beraadslagingen over dit ontwerp bij de laatste begroting. Naar hij vernomen had was er uitzicht op het indienen van een wets-ontwerp betreffende deze zaak, weshalve hij het niet raadzaam achtte het bestreden stelsel bij deze wet te bevestigen.

De heer Wintgens zeide niet te gelooven dat de wet op de vreemdelingen hierin eenen hinderpaal opleverde. In allen gevalle wilde hij dat er van deze zijde een stoot aan de zaak werd gegeven.

De Minister van Binnenlandsche Zaken zeide niet bedoeld te hebben het paspoortenstelsel te beschermen: hij had alleen gezegd dat dit nu niet ter sprake kon komen, en dat stelsel bij de nationale militie niet kon worden afgeschaft. Er zou geen paspoort gegeven worden aan hen

die dat wilden doen dienen om de wet op de nationale militie te ontduiken. Werd het stelsel later afgeschaft, de bepaling zou dan buiten kracht blijven; met betrekking tot de paspoorten voor Indië af te geven, toonde hij aan dat de afgifte daarvan stilzwijgend de erkenning in zich bevatte dat de houder aan de nationale militie had voldaan. Moeijelijk was het dus zoodanige stukken af te geven aan hen die hunne pligten ten aanzien van de nationale militie niet hadden vervuld. Op deze en verdere gronden moest hij zich tegen de voorgestelde amendementen verklaren. Den eisch van borgstelling in art. 11 voor zeevaardigen gesteld, achtte hij niet te streng te wezen. De uitsluiting van de buitenlandsche zeevaardigen van vrijstelling van de dienst bracht van zelve mede, dat deze van de dienst niet uitgezonderd zouden worden, en nu moest men de middelen in handen hebben om hen hunne pligten te doen in acht nemen.

De heer van Hoëvell bestreed nader het gevoelen van den Minister van Binnenlandsche Zaken; waarna de heer Mackay zijne bevreemding te kennen gaf over de ingebrachte bezwaren tegen het paspoortenstelsel. Hier was geen quaestie om dat stelsel, voor welks instandhouding hij niet gezind was, te bevestigen, maar hier wilde men alleen bepalingen vaststellen om personen te verhinderen hunne pligten ten aanzien van de nationale militie te ontduiken.

De heer van Bruggen Hugenhoth zag van zijnen kant mede bezwaar in het verhinderen van het aangaan van verbindtenissen tot uitoefening van de buitenlandsche zeevaart, vooral ten opzichte van zeevaardigen die hun bestaan in de kleine vaart vonden. Voor deze wenschte hij een korteren termijn gesteld te zien. De geopperde bezwaren waren, zoo juist, dat hij de artikelen zoo als die daar lagen niet kon aannemen.

De heer Poortman bestreed mede den inhoud van dit artikel. Hij zeide overtuigd te wezen dat het getal der personen die men hier op het oog had, al zeer gering was, in verhouding tot al de dienstplichtigen, en nu zou men op alle mannelijke ingezetenen een bezwaar leggen dat veel zwaarder was dan het nut dat men uit deze bepaling dacht te trekken. Om deze reden zou hij voor de amendementen stemmen.

De heer Blussé van Oud-Alblas bestreed de meening van den heer Mackay; de wet zou door dit artikel jonge zeelieden veroordeelen tot langen tijd zwervens hier te lande, en hen verhinderen hun vak in dien tijd uit te oefenen, hetgeen nadeelige gevolgen moest uitoefenen. De heer Cool vond ook in dit artikel te harde bepalingen, vooral die omtrent de borgstelling.

De Minister van Buitenlandsche Zaken bevestigde het gezegde van den heer Idzerda, dat aan zijn departement gezocht werd naar de middelen, om tot een vrijgevig stelsel omtrent de paspoorten te geraken. Ondertusschen kon dit niet geschieden dan met wijziging van de vreemdelingen-wet in verband met het stelsel van reciprociteit.

De heer van Hoëvell zag in de mededeeling van den Minister van Buitenlandsche Zaken eene goedkeuring van het door hem voorgestelde amendement, waarop de Minister van Buitenlandsche Zaken antwoordde dat zijn voornemen was wel het paspoortenstelsel te wijzigen, maar aan dat voornemen was nog geen uitvoering gegeven, en bestond dus het uitzicht dat de bestaande bepalingen nog gedurende geruimen tijd van kracht zouden wezen. De Minister van Binnenlandsche Zaken wees nog nader op de gevolgen welke zouden voortvloeijen uit de weglating der bestreden woorden. Kwam men later tot eene verandering omtrent het paspoortenstelsel, die woorden zouden dan niet schaden. De weglating op dit oogenblik was in vele opzichten niet geraden. Na nog in het kort de opmerkingen der onderscheiden sprekers te hebben beantwoord, zeide de heer Mackay in art. 10 niet anders te zien dan een eenvoudig middel om miliciens op te sporen; dit achtte hij noodig in het belang van hen die voor weggeblevenen zouden moeten opkomen.

De heer Poortman kwam nader op zijne bezwaren terug; de heer Dirks daarentegen verdedigde het artikel, ofschoon hij de verbindtenissen tot uitoefening van de buitenlandsche zeevaart gaarne anders geregeld had willen zien, het amendement van den heer van Hoëvell ging hem hieromtrent te ver. Voor de afschaffing van de paspoorten was hij gestemd, maar hiervan was nu geen sprake.

Nadat de heer Mackay en de Minister van Binnenlandsche Zaken nog nader het woord hadden gevoerd, werd het amendement van den heer van Hoëvell het eerst in stemming gebragt en met 34 tegen 26 stemmen verworpen.

Het amendement van den heer Wintgens werd met 31 tegen 29 stemmen aangenomen.

Daarna werd het gewijzigde art. 10 met 36 tegen 24 stemmen aangenomen.

Daarna had de beraadslaging plaats over art. 11. De heer van Bosse herinnerde aan de op gisteren gevoerde beraadslagingen over zijne amendementen op artikel 127 en de daarmede in verband staande artikelen. Zijn proces had hij alstoen verloren, maar dit mogt hem niet verhinderen tegen dit art. 11, in het belang der zeevaardigen op te komen. Zijns inziens bevatte het onregtvaardige bepalingen, en dwong, langs eenen omweg, den zeeman om een gedeelte van zijn leven aan de dienst ter zee te wijden; terwijl de zeevaardigen gedurende den tijd van twee jaren in de onmogelijkheid werden gesteld hun beroep uit te oefenen. De gevolgen der bepalingen van dit artikel achtte hij zeer noodlottig voor den zeemansstand te zullen wezen, hetgeen weder nadeelig op de koopvaardijvaart moest terugwerken. Hij schetste de moeilijkheden die uit de voorgestelde regeling zouden voortvloeijen, en trad in eene uitvoerige beschouwing omtrent de gevoelens die in de vergadering van gisteren tegen hem waren ingebracht. Toen had hij gesproken ten voordeele van den zeeman, dien men boven alle anderen hard behandelde, daar men hem verstak van de gelegenheid, om op eerlijke wijze zijn brood te verdienen.

De heer van Heukelom bestreed op de krachtigste wijze den inhoud van dit artikel, dat hij, bij aanneming, eene schandvlek voor onze natie zou achten. Hij achtte het al zeer onvrijgevig en verwonderde zich dat het was voorgesteld door een zoogenaamd liberaal Ministerie. Het aan het einde van het artikel voorgestelde middel kwam hem zeer onvoldoende voor; hier kon geene sprake zijn van eenen borgtocht, daar er geene verbindtenis aanwezig was. Bestond hier het Fransche of Belgische stelsel omtrent de remplacering, dan ware de zaak nog mogelijk; dit was echter niet in de wet opgenomen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken kwam met nadruk op tegen de door den heer van Heukelom gebezigde uitdrukkingen, omtrent dit wets-ontwerp en dit Ministerie. Is het wets-ontwerp zoo illiberaal, men stemme het dan af; maar er was aangetoond welke verbeteringen in deze voordragt voorkwamen, en alzoo was zij vrijgeviger dan de

bestaande wettelijke bepalingen. Dit artikel mogt gestreng wezen, onregtvaardig was het niet. Het wilde slechts verzekering der uitvoering van de verplichting van den betrokkene: het tegenovergesteld stelsel zou slechts strekken om de pligten op een ander over te brengen, en dat zou onbillijk wezen. Ook nu werd de borgstelling geëischt, en daartegen was men niet opgekomen. Na de in art. 10 gebragte wijziging zeide hij dat ook in dit artikel moeten vervallen de woorden »erlangt geen paspoort voor het buitenland noch voor 's Rijks overzeesche kolonien en bezittingen.»

De heer Heemskerk Az. zeide niet te kunnen erkennen dat het wetsontwerp vrijgevege bepalingen omtent den zeemanstand bevatte. De bepaling in art. 11 achtte hij gestreng, onuitvoerlijk en onregtskundig. Hij hoopte dat men na de aanneming van reeds andere harde bepalingen omtrent dezen stand, art. 11, dat weder uitsluitend den zeeman drukte en zeer goed kon vervallen, niet zou aannemen.

De heer van Bosse zeide door de tegenspraak van den Minister van Binnenlandsche Zaken niet overtuigd te wezen van de onjuistheid zijner zienswijze. De hier voorgestelde bepalingen waren zijns inziens ongrondwettig, daar den schepelingen hier hardere voorwaarden werden opgelegd dan aan alle andere ingezetenen.

De heer Storm van 's Gravesande betuigde niet gunstig voor het artikel gestemd te wezen. Hij moest de juistheid van sommige opmerkingen der tegenstanders erkennen; hij geloofde dat men meer werd zou doen door de personen die dit artikel betrof gedurende eenigen tijd van de uitoefening van hun beroep uit te sluiten, dan door minder gestrengde bepalingen in de wet op te nemen. Daarenboven was het hier voorgestelde remedie onuitvoerlijk.

De heer Blussé van Oud-Alblas kwam op nieuw met nadruk tegen de wets-explicatie van den Minister van Binnenlandsche Zaken op, betoogde dat deze inconsequent in zijne eigene redeneringen was, en deed nader uitkomen dat dit artikel nergens anders toe strekte dan om de carrière van tot een nuttigen stand behoorende personen te breken.

De Minister van Binnenlandsche Zaken zeide dat dit artikel niets ongrondwettigs bevatte en geloofde dat de tegenstand voortvloeide uit de omstandigheid dat de bestaande voorregten zouden worden afgeschaft. Wierd het artikel verworpen dan zou men eene groote ongelijkmatigheid daarstellen.

Nadat de heeren Mackay, Blussé van Oud-Alblas en Heemskerk Az. nog kort het woord hadden gevoerd, werd art. 11 met algemeene (59) stemmen verworpen.

Daarna ging de vergadering over tot art. 148 behoorende tot hoofdstuk XII, van de zeemilitie in het bijzonder.

Dit artikel en art. 149 werden zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Op art. 150, luidende:

»De zeemilitie wordt bestemd tot bemanning van de verdedigingsvaartuigen voor de binnenlandsche dienst en langs de kusten.

»Zij wordt niet naar de kolonien en bezittingen van het Rijk in andere wereldeelen gezonden, tenzij in geval van zeer buitengewone omstandigheden eene nadere wet daartoe magtiging verleene.»

stelde de heer Storm van 's Gravesande voor om de eerste alinea aldus te lezen:

»De zeemilitie wordt bestemd, zoowel tot bemanning van de verdedigingsvaartuigen voor de binnenlandsche dienst en langs de kusten, — als tot de dienst bij het corps mariniers.»

Hij herinnerde aan de beraadslaging van 3 Julij, waarbij hij de wenschelijkheid der uitbreiding van het corps mariniers had betoogd.

De heer ter Bruggen Hugenholtz zag de noodzakelijkheid van het amendement niet in; desniettemin zou hij er zich niet tegen verklaren. Den voorsteller gaf hij in overweging uit zijn voorstel weg te nemen de woorden: »tot bemanning van de verdedigingsvaartuigen».

De Minister van Marine ontkende niet de wenschelijkheid der uitbreiding van het corps mariniers, maar geloofde niet dat dit zou moeten geschieden op de voorgestelde wijze. Door de inlijving van miliciens bij het corps zou dit niet in waarde verbeteren, en het doel der inlijving niet bereikt worden. Tot ondersteuning van de dienst buitenlands of in de zeeplaatsen was die uitbreiding niet zoo noodig, want bij bestaande behoefte werd door de infanterie ondersteuning verleend. Door vrijwillige dienst was het wenschelijk het corps mariniers uit te breiden en in dien zin was hij in onderhandeling met den Minister van Kolonien.

De heer Storm van 's Gravesande wederlegde de tegen zijn amendement ingebragte bedenkingen, en deed de nuttige strekking van dat voorstel uitkomen. Hij had geene enkele opmerking gehoord, die hem van zijn gevoelen kon terugbrengen. De heer de Bieberstein zag de doelmatigheid van het amendement niet in, waarna de Minister van Marine zijn gevoelen nader verduidelijkte. De heer ter Bruggen Hugenholtz stelde daarna als sub-amendement voor, de door hem bestreden woorden te doen vervallen, en verklaarde zich nu tegen het amendement omdat, naar het hem bleek, er eene imperative bepaling in voorkwam om de miliciens bij de mariniers in te lijven: welk begrip de heer Storm van 's Gravesande bestreed, willende hij dat de belanghebbende, indien hij wenschte bij de mariniers opgenomen te worden, niet zou worden afgewezen.

De heer van Franck wilde het corps mariniers niet op de voorgestelde wijze uitgebreid zien; want door dergelijke vermeerdering zou het corps niet aan zijne bestemming kunnen beantwoorden. De Minister van Marine zag de noodzakelijkheid niet in om den zeemilicien bij een wapen te plaatsen waarbij hij niet van dat nut zou wezen als de heer Storm van 's Gravesande wel dacht.

De heer Storm van 's Gravesande zeide daarop, hij den tegenstand

dien zijn voorstel had ondervonden, en bij de verandering die ter Bruggen Hugenholtz daaraan wilde geven, het in te trekken.

De heer ter Bruggen Hugenholtz stelde voor om uit de eerste snede van art. 150 weg te laten de woorden *tot bemanning van verdedigingsvaartuigen*, welk voorstel hij echter later, na de van de afgescheidene zijden daartegen ingebragte bezwaren gehoord te hebben, terugnam.

Art. 150 werd daarop zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd. Artt. 151 en 152, luidende:

»Art. 151. De aan de zeemilitie toegewezen manschappen worden geen minderen graad geplaatst dan dien van matroos der 8de klasse.

»Art. 152. Zij maken de bemanning uit van afzonderlijke schepen houdens de aanvulling met de noodige mariniers en geoefende matrozen.

»De kaders onderofficieren worden zooveel noodig uit de vaartmagt aangevuld.»

stelde de heer ter Bruggen Hugenholtz voor weg te laten. De bepalingen achtte hij schadelijk voor de zeemilitie in het algemeen bezwarend voor de schatkist.

De Minister van Marine verklaarde namens de Regering beide artikelen in te trekken.

Art. 153 werd zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

De Minister van Binnenlandsche Zaken gaf te kennen, dat hij aanleiding van het vroegere voorgevallene, de 2de alinea van art. 153 luidende: »Een minderjarige behoeft daartoe de toestemming van zijn vader of voogd niet», introk. Het gewijzigd artikel werd daarop hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Op art. 155, luidende:

»Het Crimineel Wetboek en het Reglement van krijgstuicht voor het krijgsvolk te water, zoomede de wet van den 28sten Junij 1854 (Staatsblad n°. 96), zijn op de manschappen der zeemilitie, die zich in werkdienst bevinden, van toepassing, en met opzigt tot de verschillen vallen van desertie op al de bij de zeemilitie ingelijfden.

»Te hunnen aanzien treden voor de bij de vaste zeemagt gebruike lijchamelijke straffen in de plaats:

»1°. in correctionele zaken, voor de straf van handdagen, de opsluiting in eene provoost of politiekamer van twee tot veertien dagen;

»2°. in criminele zaken, voor de straf van jaarzen, die van een genzetting van een tot drie jaren.

»De manschappen worden geacht in werkelijke dienst te zijn voo oogenblik af, dat zij zijn overgenomen door den daartoe aangestelde zeeofficier, tot dat zij met groot verlof van boord vertrekken.»

stelde de heer ter Bruggen Hugenholtz voor het 2de, 3de en 4de lid te doen vervallen, en daarvoor in plaats te stellen een 2de lid, luidende:

»Ten hunnen aanzien gelden bij toepassing van straffen de bepalingen voor het vaste corps matrozen bij de zeemagt», welk voorstel de Minister van Marine verklaarde over te nemen. De heer Dullert voerde lijchaamsstraffen voor de zeemagt waren afgeschaft, hetgeen de Minister van Marine toestemmend beantwoordde. Hierna werd het gewijzigd art. 155 zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd.

Op art. 156, luidende:

»De manschappen der zeemilitie, die zich met verlof bevinden, mogen zich zonder toestemming van Onzen Minister van Marine niet langer dan gedurende vier weken buiten 's lands begeven.

»Hun kan vergunning tot uitoefening van de buitenlandsche zeevaart en visscherij worden verleend.

»Zonder die vergunning worden zij niet tot eene verbindtenis tot uitoefening van de buitenlandsche zeevaart toegelaten»,

werd door de heeren Blussé van Oud Alblas en ter Bruggen Hugenholtz het voorstel gedaan om achter de 2de alinea eene nieuwe te plaatsen aldus luidende:

»Die vergunning kan hun in gewone tijden niet worden geweigerd na het verstrijken van den tijd tot eerste oefening bij art. 153 bedoeld.»

De heer Blussé van Oud Alblas lichtte dit amendement toe, en uitkomen dat het strekte om den zeeman, een jaar verplichte dienst bij de zeemilitie volbragt hebbende, gelegenheid te geven zijn beroep te zetten. Dit was in het belang van den zeemanstand wenschelijk.

De Minister van Marine deed uitkomen dat de Regering aan zijn regt moest behouden te beoordeelen in hoe ver de bedoelde vergunning al dan niet kon worden verleend.

De heer Dullert maakte opmerking aangaande de redactie van het voorstel, waarop de heer Blussé van Oud-Alblas aldus het amendement veranderde, dat alleen de 2de alinea van het reglement artikel aldus luiden:

»Hun wordt in gewone tijden de vergunning tot uitoefening van de buitenlandsche zeevaart en visscherij verleend.»

De heer van Asch van Wijck vroeg of nu de laatste alinea niet kon vervallen, hetgeen de heer Blussé van Oud-Alblas ontkende.

Het amendement werd daarop in stemming gebragt en daarop 39 tegen 16 stemmen aangenomen. Hierna werd het gewijzigde artikel alsmede de artt. 157 tot 160 goedgekeurd.

De verdere behandeling der wet is uitgesteld tot Maandag aanstaande. Alsdan zal tevens bepaald worden de regeling van werkzaamheden omtrent de beraadslaging over de onderscheidene wets-ontwerpen omtrent de Eindverslagen uitgebragt zijn.

VERBETERING. — In het verslag van gisteren is uit de opgave het door den heer van Zuylen van Nyevelt gesprokene, voorkomende de laatste kolom, regel 30 van onderen, het woord: *niet uitgevallen*.